

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217205491
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6217205491.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanej Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. Q. XXX/XX, XXX XX J., zastúpenej Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou so sídlom Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš, o zaplatenie 3 411,39 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 12Csp/71/2017-119 zo dňa 08.01.2019, v spojení s dopĺňacím rozsudkom sp. zn. 12Csp/71/2017-138 zo dňa 24.01.2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti p
o t v r d z u j e.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.
- III. Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal na okresnom súde voči žalovanej zaplatenia sumy 3 411,39 Eur spolu s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Okresný súd rozsudkom zo dňa 08.01.2019 konanie v časti o zaplatenie sumy 1 550,- Eur istiny zastavil. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 24.01.2019 zastavil konanie v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 373,27 Eur a poplatkov vo výške 202,20 Eur.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na to, že žalobca uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ s registračným číslom 002850111270313, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 5 700,- Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver spolu s úrokom v 119 mesačných splátkach vo výške 112,32 Eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok, preto ju žalobca opakovane vyzýval na úhradu splátok. Napriek tomu žalovaná splátky žalobcovi neuhradila, čo malo za následok vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, kedy žalovanú vyzval na zaplatenie úveru s príslušenstvom do 7 dní od doručenia výzvy. Žalovaná výzvu prevzala dňa 19.09.2014 a úver sa tak stal splatným dňa 26.09.2014. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca evidoval voči žalovanej dlh na istine 5 533,20 Eur (na istinu bola dovtedy uhradená suma 166,80 Eur), na zmluvnom úroku 373,27 Eur, na poplatkoch 202,20 Eur. Následnými platbami žalovanej vo výške 2 732,- Eur došlo k poníženiu zostatku istiny úveru o sumu

2 366,42 Eur. Žalobou sa žalobca domáhal zaplata dĺžnej istiny 3.166,78 Eur, zmluvného úroku ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 42,41 Eur, poplatkov vo výške 202,20 Eur, spolu 3,411,39 Eur. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od 27.09.2014 z jednotlivých dĺžných súm.

3. Nárok žalobcu okresný súd posúdil v zmysle ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podpísania úverovej zmluvy. Konanie v časti o zaplata sumy 1 550,- Eur istiny a dopĺňacím rozsudkom konanie v časti o zaplata zmluvného úroku vo výške 373,27 Eur a poplatku vo výške 202,20 Eur zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok). Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú. Poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. z dôvodu uvedenia v zmluve nesprávnej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa. Poistné malo byť zahrnuté do výpočtu RPMN, pretože poistná zmluva obsiahnutá v bode 8. v úverovej zmluve nebola dohodnutá individuálne, je súčasťou formulárovej zmluvy a žalovaná nemala možnosť voľby odmietnuť poistenie. Žalobca tiež nepreukázal, že pohľadávka, ktorú uplatnil v súdnom konaní, a ktorá mala svoj základ v úverovej zmluve zo dňa 03.04.2013 sa stala splatnou v žalovanom rozsahu, nakoľko zo strany žalobcu nebolo preukázané, že do dispozičnej sféry žalovanej boli doručené upozornenia v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Nakoľko podľa názoru súdu nedošlo k zosplateniu úveru a zmluva zostala v platnosti, bol žalobca oprávnený požadovať od žalovanej len nezaplata splátky splatné do podania žaloby, ktoré vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej považoval za premlčané v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na úspech žalovanej.

4. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a proti výroku o náhrade trov konania. Formálne odcitoval odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d) a f) CSP. K uzavretiu poistenia ako súčasťou zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ žalovanou, žalobca uviedol, že poistenie uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere „Flexipôžička“ nie je povinnou súčasťou, ide o výlučne voľiteľnú službu. Okresný súd okolnosti uzavretia poistenia schopnosti splácať úver spolu s úverovou zmluvou vôbec nezisťoval. Podľa jeho názoru je skôr tiež domnienkou alebo dohadom súdu, že zmluva je písaná pomerne malým písmom, a preto si žalovaná ani nemusela všimnúť, že súčasne s podpisom úverovej zmluvy podpisuje aj poistnú zmluvu. Zdôraznil, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.06.2014 alebo vznikne pred 01.01.2015 písmo ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovení obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach a v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou sa riadi podľa predpisov účinných do 31.05.2014. Ohľadne posúdenia RPMN žalobca uviedol, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé kedy mal súd RPMN vypočítať, či po podaní žaloby, ako konkrétne mal RPMN vypočítať, aký vzorec pri tom použil. Pokiaľ súd použil internetovú stránku, ktorú niekto naprogramoval, nemožno bez ďalšieho mať za to, že toto urobil správne. K nedoručeniu žalovanej výziev na úhradu dĺžnej sumy na predčasné zosplatenie úveru žalobca uviedol, že neviduje, že by protistrana popierala, že tieto listiny žalobca žalovanej nedoručil. Rovnako právny zástupca žalovanej nepoprel doručenie jednotlivých upomienok. V tejto súvislosti poukázal na to, že nepostačuje všeobecné vyhlásenie, z ktorého by bolo možné vyvodit iba konkludentný nesúhlas strany so skutkovým stavom tvrdným protistranou. Čo sa týka rozhodnutia o náhrade trov konania žalobca namietol, že žalovaná po podaní žaloby čiastočne plnila spolu vo výške 1 550,- Eur, a pokiaľ v tejto časti bola žaloba žalobcom vzatá čiastočne späť z dôvodu úhrad žalovanej, súd nemohol priznať žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. K zamietnutiu nároku tiež uviedol, že výrok odporuje priebehu súdneho konania a súd nevyzval žalobcu, že by mal žalobu vziať späť. Následne v odôvodnení poukázal na komentáre k Civilnému sporovému poriadku a rozhodnutia súdov týkajúce sa najmä odôvodnenia rozhodnutia a povinnosti riadne sa vysporiadať so všetkými relevantnými námietkami účastníka konania. Na základe uvedených skutočností navrhol zmeniť rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti a zaviazat žalovanú na zaplata 1 361,20 Eur s príslušenstvom, ako aj na náhradu trov konania v rozsahu 69,18%. Zároveň si žalobca uplatnil trovy odvolacieho konania.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla potvrdiť rozsudok okresného súdu ako vecne správny a zaviazat žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania žalovanej. Žalobca je zrejme nespokojný s výsledkom sporu, no skutočnosť, že súd nevyhovel jeho nedôvodne podanej a zmätočnej žalobe, nemôže byť sama o sebe porušením práva na spravodlivý súdny proces. Za neúspech v tomto

spore zodpovedá žalobca, ktorý neunesol dôkazné bremeno a neodôvodnene sa snaží vinu za svoj neúspech zvaliť na prvostupňový súd. Pokiaľ ide o žalobcom namietané nesprávne právne posúdenie veci, žalobkyňa sa stotožňuje s rozsudkom prvostupňového súdu, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože v nej bola nesprávne uvedená hodnota RPMN, ktorá zahŕňala poistné plnenie, ktoré nebolo individuálne dojednané. Dôkazy nepreukazujú, že by žalovaná pred uzavretím zmluvy bola žalobcom informovaná v zmysle predzmluvných informačných povinností podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o možnosti odmietnuť poistné plnenie. K drobnému písmu zmluvy poukázala napríklad na nález Ústavného súdu ČR I.ÚS 342/2009, z ktorého vyplýva, že v spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení túto časť textu. Čo sa týka výpočtu RPMN naprogramovanou kalkulačkou, ide o bežnú súdnu prax. K nedodržaniu postupu zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovaná uviedla, že už na pojednávaníach 29.11.2018 ako aj 08.01.2019 namietala nedodržanie postupu žalobcu pri zosplatnení úveru s tým, že žalovaná nebola pred zosplatnením úveru informovaná o možnosti jeho zosplatnenia, tak ako to predpokladá toto zákonné ustanovenie. Žalobca toto tvrdenie nevyvrátil, pretože na pojednávaní dňa 08.01.2019 sám jeho právny zástupca uviedol, že dôkazy, ktoré by preukázali jeho tvrdenie o doručovaní upomienok predložiť nevie.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správne v zmysle 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na zdôraznenie jeho správnosti s doplnením ďalších dôvodov.

10. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku v odvolaní napadnutej časti, so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávaného sporu a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, ktorú by súd náležitým spôsobom v celom súhrne nebol posúdil a vyhodnotil. Rozhodnutie okresného súdu je logické a presvedčivé, premisy v ňom zvolené aj závery, ku ktorým na ich základe okresný súd dospel sú prijateľné. Žalobca v odvolaní neuvádza relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené v konaní pred súdom prvej inštancie.

11. Žalobca už v úvode odvolania poukázal, že odvolanie odôvodňuje odvolacími dôvodmi, ktoré odcitoval z § 365 ods. 1 písm. a), b), d) a f) CSP s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je aj nepreskúmateľné.

12. V závislosti od toho, aké pochybenia, resp. nedostatky odvolateľ súdu prvej inštancie vytýka, odvolacie dôvody možno rozdeliť na dve skupiny, a to 1/ vady konania a 2/ vady rozhodnutia. Odvolanie musí byť niektorou (prípadne aj viacerými) z uvedených väd odôvodnené, čo však znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t.j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu. Žalobca pri odôvodnení svojho rozhodnutia odvolacie dôvody nedostatočne konkretizoval. Neuvedol napr. v čom neboli splnené procesné podmienky, na základe ktorých vykonaných dôkazov súd dospel k akým nesprávnym skutkovým zisteniam, aké iné vady má konanie, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie veci alebo tiež v čom spočíva nesprávny procesný postup súdu na základe ktorého malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj v čom je nesprávne právne posúdenie veci.

13. Okresný súd správne uzavrel, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 03.04.2013 uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom je zmluvou o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa vzťahuje zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Takúto zmluvu je v zmysle § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

14. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

15. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html?ucinnost=31.12.2013>>, r/ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html?ucinnost=31.12.2013>> a y/; písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html?ucinnost=31.12.2013>>

18. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

19. V dôvodovej správy k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

20. Pokiaľ žalobca so žalovanou uzatvoril zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ dňa 03.04.2013 a v bode 3. uvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) 19,84% vypočítanú z údajov: výška mesačnej splátky 112,32 Eur, celkový počet anuitných splátok 119, výška úveru 5 700,- Eur, tak potom celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom pri výške istiny 5 700,- Eur, nie je suma 12 360,33 Eur, z čoho je výška celkových nákladov dlžníka 6 660,33 Eur, ale celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom je suma 13 366,08 Eur (výška mesačnej anuitnej splátky 112,32 Eur x celkový počet anuitných splátok 119). Žalobca uvedenými údajmi v bode 3. zmluvy zavádzal žalovanú ako spotrebiteľa, neuviedol pravdivo celkovú čiastku, ktorú

musí žalovaná ako dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, a preto nemožno uvedenú zmluvu považovať za takú, na základe ktorej by žalovaná ako spotrebiteľ bola zrozumiteľne informovaná, v akej celkovej výške bude povinná plniť si svoje povinnosti, to znamená splácať istinu, úroky a iné poplatky vyplývajúce jej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

21. V nadväznosti na uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že RPMN tak, ako ju uviedol žalobca v zmluve o spotrebiteľskom úvere, je vo výške 19,84% iba v prípade, ak je vypočítaná pri sume pôžičky 5 700,- Eur a dobe splácania 119 mesiacov, pri celkovej sume, ktorá by mala byť splatená 12 360,33 Eur. Avšak pokiaľ má dlžník určený celkový počet anuitných splátok 119, pri výške mesačnej anuitnej splátky 112,32 Eur, potom celková čiastka, ktorú musí ako dlžník zaplatiť je suma 13 366,08 Eur a pri uvedení týchto údajov RPMN je 22,53%, pričom žalobca v neprospech spotrebiteľa zavádzal o uvedení RPMN vo výške 19,84%. Okresný súd aj keď uvedený výpočet urobil prostredníctvom kalkulačky pre výpočet RPMN zverejnenej na jednej z mnohých internetových stránok, takýto výpočet nie je matematicky odlišný od výpočtu podľa vzorca uvedeného v prílohe zák. č. 129/2010 Z.z., čo napriek tomu, že žalobca to spochybňoval, nesprávnosť výpočtu okresným súdom nepreukázal. V tejto súvislosti sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s názorom okresného súdu, že pokiaľ výška mesačnej anuitnej splátky bola stanovená na sumu 112,32 Eur s celkovým počtom anuitných splátok 119, je len ťažko možné predpokladať, že pri malom type písma, aký žalobca použil pri spracovaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere, si žalovaná mala možnosť všimnúť, že zároveň uzatvára aj poistenie, tak ako vyplýva z bodu 8. zmluvy, kde mesačná splátka poistného je špecifikovaná jediným jedným údajom v bode 1. zmluvy, a to pri stanovení mesačnej anuitnej splátky vrátane poisteného 112,32 Eur, z toho mesačná splátka poisteného 8,44 Eur. Už Krajský súd v Prešove v rozhodnutí pod sp. zn. 6Co/135/2012 zo dňa 13.06.2013 s odkazom na rozhodnutie Ústavného súdu ČR I.ÚS 342/09 uviedol, že použitie drobného písma nie je možné považovať za dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nie je možné poskytnúť ochranu. Pokiaľ žalovaná uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez toho, aby poistenie úveru pre prípad straty zamestnania, pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti bolo dojednané individuálne, len ako súčasť formulárovej zmluvy, za použitia drobného písma s tým, že mesačná splátka poistného je „schovaná“ do výšky mesačnej anuitnej splátky (112,32 Eur) nemožno vyhodnotiť v neprospech spotrebiteľa, keď spotrebiteľ automaticky počíta s tým, že pri výške mesačnej anuitnej splátky 112,32 Eur a celkovom počte anuitných splátok 119,- Eur zaplatí iba celkovú čiastku, ktorá je v zmluve uvedená 12 360,33 Eur, čo však nie je pravdivý údaj. Okresný súd preto došiel k správne mu záveru, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. uvedený spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

22. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom okresného súdu, že nedošlo k zosplateniu úveru, a to z dôvodu, nedodržania povinnosti uvedenej v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Aj keď žalobca poukázal na upomienky doručované žalovanej, nepreukázal, že sa dostali do jej dispozičnej sféry. V tomto prípade dôkazná povinnosť zaťažuje žalobcu vzhľadom na to, že žalovaná doručenie upomienok poprela. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu v odvolaní, že by zo strany žalovanej nedošlo k namietaniu doručenia upomienok. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že na pojednávaní dňa 29.11.2018, ktorého sa zo strany žalobcu nikto nezúčastnil, právny zástupca žalovanej jasne uviedol, že žalobca nepreukázal, že by upomienky, ktoré predložil žalobca súdu v žalobe boli žalovanej doručené a v týchto upomienkach sa vôbec neuvádza, že by žalobca upozornil žalovanú na možnosť zosplatenia celej pohľadávky. Pokiaľ žalobca v odvolaní uviedol, že „Právny zástupca žalovanej toto tvrdenie nepoprel, t.j. nepoprel doručenie jednotlivých upomienok. Uviedol len, že nedisponuje doručenkami, ktoré by mali preukazovať doručenie jednotlivých upomienok,“ odvolací súd uvádza, že žalovaná ani nemôže disponovať doručenkami, pretože doručenky sú návratnými časťami zásielky, ktoré sa vracajú odosielateľovi zásielky. Navyše podľa zápisnice o pojednávaní zo dňa 08.01.2019 to, že pokiaľ ide o doručenky, ktoré by mali preukazovať doručenie jednotlivých upomienok, že nimi nedisponuje, uviedol práve právny zástupca žalobcu. Rozhodnutie okresného súdu aj vzhľadom na tieto odvolacie námietky žalobcu odvolací súd považuje za vecne správne, odvolanie žalobcu za nedôvodné, a preto rozsudok okresného súdu bol vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti potvrdený.

23. Odvolanie sa netýkalo rozhodnutia súdu, kde sa zaoberal splatnosťou jednotlivých splátok a ich premlčaním, preto touto okolnosťou sa odvolací súd nezaoberal.

24. Odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 2 CSP.

25. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Zásada úspechu vo veci je charakteristická pre sporové konanie a uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Vo všeobecnosti však platí, že ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Ak je úspech strán v spore pomerne rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pretože čiastočné procesné úspechy sa vzájomne anulujú. Pokiaľ sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplatenia 3 411,39 Eur a k zastaveniu konania v časti 1 550,- Eur došlo z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom na základe dobrovoľného plnenia žalovanej po začatí konania, zastavenie konania v tejto časti procesne zavinila žalovaná. Zastavenie konania v rozsahu 373,27 Eur a 202,20 Eur procesne zavinil žalobca. Pokiaľ úspech žalobcu predstavuje 45,44% a úspech žalovanej 54,56% (s rozdielom 9,12%), a teda každá strana mala vo veci úspech len čiastočný bez výraznejšieho pomeru, žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného konania.

27. Žalovaná vo veci samej mala v odvolacom konaní plný úspech, preto vznikol žalovanej nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu v zmysle § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci).

28. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).